

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Bengt Röhlander ger synpunkter på ungdomens jazzintresse.

Polismästare Hugo Höfde intervjuas.

SAM:s ordförande Curt Bergström jämför olika ungdomsverksamhet under rubriken Lika chans.

Kjell Andersson diskuterar ungdomsrådets arbetsuppgifter.

Björn Döbeln berättar om tidernas studieresa runt Afrika.

Tips och nyheter för föreningsledare.

Marianne Forsberg 13 år - 55

NR 2

MARS 1956

ÅRGÅNG 5.

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Hur länge får Ert barn vara ute om kvällarna? Har herrskapet möjligen vid något tillfälle diskuterat den frågan i bekantskapskretsen?

Frågan är faktiskt värd att uppmärksammas i ännu högre grad än vad som nu är fallet. Hur länge skall barn vara ute och leka efter mörkrets inbrott? Vid vilken tidpunkt är det rimligt att ungdomarna ger sig hem från gator, torg och föreningslokaler? En promenad på kvällskvisten ute i våra städer understryker hur sena kvällsvanorna har blivit hos det uppväxande släktet. Här skall inte ordas om några för mig relaterade socialvårdsfall i några

KVÄLLENS LEKAR

Av Kjell Andersson

barligen inte få sitt behov av vila och sömn tillfredsställt. Ur såväl skol- och hälso- som profylaktisk synpunkt måste man reagera. Skolarbetet såväl som uppgifterna på arbetsplatserna måste bli lidande på dessa missförhållanden. Det bör också anmärkas, att de unga efter mörkrets inbrott i mindre omfattning än under dagen är föremål för omgivningens, d. v. s. de vuxnas korrigerande tillsyn.

Vad beror missförhållandena på? Är det de många föräldrarnas engagemang i förvärvs- och övertidsarbete? Har barnen själva skaffat sig denna rätt? Har föräldrarna resignerat och fått nog av sig själva och sina bekymmer? Beror det på trångboddhet? Eller är det andra faktorer, som inverkar i sammanhanget.

Man skulle gärna vilja föra frågan vidare. Hem, skolmyndigheter, polis och socialvårdare borde kunna lämna vittnesbörd i frågan. Hemmen bör upplysas om att gatan icke fostrar ungdomen.

Omslagsbilden

till detta nummer av Vi alla är utfört av andra pristagarinnan i tidningens tävling om bästa omslagsbild. Marianne Forsberg heter den unga damen, är 13 år och hemmahörande i Anässkolan. Tillsammans med de övriga pristagarna var hon närvarande vid en prisutdelningsfest på Stora Katrinelund den 9 februari. Vi allas konstnärlige medarbetare, folkskollärare Arne Stubelius, talade till de unga och överräckte Vi allas penningpriser. Saft och tårta gouterades livligt av de unga, som också fick vara med om en televisionsutsändning på ungdomsgården.

Bengt Röhlander:

Ungdom och jazz

Det är nu ungefär 65 år sedan jazzen "föddes". På de decennierna har den hunnit med att erövra så gott som hela världen. Och framför allt har den fått grepp om ungdomen.

Att komma underfund med vad det är som gör att ungdomarna så slår vakt om jazzen fordrar en analys av en grundlighet som det inte ges utrymme till i en artikel av detta slag. Låt oss i stället konstatera faktum: Kommer det en känd jazzmusiker till stan så lägger ungdomarna med glädje ner både en och flera tior för att få tillfälle att lyssna, att "spisa". Bor man inte så att man får musiken inom räckhåll så hyr man för dyra pengar bussar för att kunna åka och höra sin idol. Fickpengarna går i stor utsträckning till jazzskivor — och de är inte billiga.

Intresset för jazz bland ungdomen kan endast i storleksordning jämföras med sportentusiasmen. Detta faktum borde i ännu högre grad än hittills utnyttjas av ungdomsvårdarna, för jazzintresset är ofta starkt positivt. Kan man inte spela ett instrument själv så blir man skivsamlare och slår upp sina idoler i skivlexikon, bildar jazzklubbar och lyssnar på utländsk radio. De som lärt sig en smula engelska genom sitt jazzintresse är långt ifrån få. Och bland de många "spisarna" uppövas ett kritiskt sinne. Striden mellan anhängare av äldre jazzformer och de som vill ha det ultramodernt kan på utomstående verka en smula löjlig, men var så säker på att ungdomarna själva tar sina ställningstaganden på blodigaste allvar. Bland åtskilliga av dem som hänger på danshaken är kunskaperna om jazz av ett slag som fordrar stora teoretiska insikter.

Men även bland dem som inte nått så långt i sitt jazzintresse att de blivit känsliga kritiker finns ett primitivt intresse för musikformen som med en smula stöd och uppmuntran kan nå djupare än till att bara stampa takten och skrika av förtjusning när en trumpetare blåser ovanligt högt eller starkt. Men det gäller att gå försiktigt fram så att man inte blir ansedd som "ivar". Har man fått "ivar"-stämpelein på sig inom jazzkretsar är man försatt ur spel. "Ivar" är den som är litet löjlig, som beskäftigt för fram åsikter om jazz utan att veta riktigt vad han talar om. Och jazzungdomen är mycket känslig för det som inte är äkta i en upplevelse av jazzmusik. Dessutom bör det understrykas att det minsta förakt för jazzen lägger "spisarna" märke till. Skämta aldrig om jazzen med en "spisare" — åtminstone inte om han inte nått över tonären.

Även indirekt kan jazzen ge mycket. Att jag själv har engelska i min

startar UNGDOMSFILMSTUDIO

Att ungdom är intresserad av film är ingen nyhet. Filmen fyller en stor del av ungdomens fritid, kanske alltför stor del tycker vi ofta. Föreningslivet har på de senare åren i allt större utsträckning tagit upp filmen i sin verksamhet, men det har så gott som uteslutande varit film av underhållningskaraktär, som också använts i sådant syfte.

Det finns en väldig massa undermålig film, både på biografrepertoaren och i föreningarnas kataloger. Borde inte vi i ungdomsarbetet så smått ta upp kampen mot det dåliga även i detta avseende och försöka den enda framkomliga vägen — uppfostran — ett visande av det som är bättre.

Så gick tankegångarna ungefär för några ungdomsledare från barnavårdsnämnden, ABF och Studio Pa-

ravan och ett försök gjordes för att få till stånd en särskilt för ungdom upplagd filmstudio. Det visade sig vara lättare sagt än gjort. Det var ganska så svårt att få tag på en biografalong, men det gick till slut. Filmer var inte heller lättåtkomliga. Filmuthyrarföreningens bestämmelser lade breda hinder i vägen. Men som väl var låg en del filmbolag utanför denna sammanslutning, så filmerna ordnades de också.

När detta skrives vet vi inget om ungdomens egna reaktioner inför detta försök, men vi återkommer med en redogörelse så småningom.

Filmerna som visas blir:

2/3 Polishuset

15/3 Förargelsens hus

5/4 Pansarkryssaren Potemkin

19/4 En söndag i augusti.

examen är jag beredd att helt tacka jazzen för. Varenda eftermiddag när man kom hem från skolan gick man direkt till radion för att lyssna på de amerikanska utsändningarna från Tyskland i vilka det ingick massor med jazzmusik. I början fattade man väl inte mer än namnet på den orkester som spelade och möjligen titeln på melodin. Men efter ett par år lyssnade man tämligen obehindrat till Bob Hopes racerfartsmonologer i de andra programmen. "Spisarna" i klassen chockerade den gamle fine engelskläraren med amerikanskt uttal, men vann hans förtroende genom att endast i rena undantagsfall skriva sämre än stort A på skrivningarna.

Jag kämpade länge mot min blyghet. Att framträda offentligt var en fasaväckande tanke. Men när några stycken av oss startat en jazzklubb debuterade jag som föredragshållare

— jag tror jag pratade om New Orleansjazz. Nu har jag inte längre några komplex för att stå inför ett auditorium.

Det är omvittnat att åtskilliga pojkar och flickor lärt sig spela instrument för att kunna bilda jazzorkestrar. Det jag berättat om mig själv ovan vill visa att även den som inte lärt sig ett instrument kan vara aktiv inom jazzen. Med andra ord: om någon får en trumpet genom ungdomsvården och inte orkar med att lära sig spela så betyder det inte nödvändigtvis att han är ointresserad av att göra något själv. Även de grabbar som sitter kring radiogrammofonen och "spisar" är verkligen aktiva inom jazzmusiken. De behöver bara ett enda stöd för sitt intresse: att vuxna människor inte skrattar ut dem eller förlöjligar deras intresse. Var så säker på att det ofta är verkligen brinnande.

Fortis, på sidan 17

VI ALLA INTERVJUAR

Vi alla har denna gång trängt sig in hos stadens nye polismästare, Hugo Höfde, för att få svar på några frågor om den ungdomspolismyndigheterna får kontakt med.

Polismästare Hugo Höfde

Vid diskussioner och samtal hör man ofta relateras, att ungdomsbrottsligheten stiger. Finns det belägg för detta när det gäller förhållandena i Göteborg?

Man finner av nedanstående tabell att den totala ökningen av antalet fall åren 1951—1955 utgör 564 (från 1.833 till 2.397). Särskilt i den lägsta åldersgruppen är ökningen skrämmande.

När man talar om förebyggande åtgärder inom ungdomsvården diskuteras icke sällan den stora insats polisen skulle kunna göra. Ämnar polismästaren taga några initiativ i de olika polisvaktstrikten i staden för att få kontakt med och bättre hyfs på den göteborgska ungdomen?

I sin verksamhet kommer polisen, särskilt i de större städerna, i beröring med ett stort antal personer som ännu icke kriminaliserat sig men kunna förmodas vara på väg mot att begå brott. Den moderna socialvården kan ofta i dylika fall icke inkopplas, så sker väl som regel först när något inträffat som mera uttalat indicerar asocialitet. Polisen har givetvis goda möjligheter att observera sådana ungdomar och även att upptaga kontakt med dem. All möjlig hänsyn måste härvid tagas till varje samhällsmed-

borgares självklara rättighet i ett demokratiskt samhälle att få vara i fred för ingripande eller övervakning från olika samhällsorgan, om intet särskilt förhållande klart motiverar ett sådant intrång. Mot detta bör emellertid vägas samhällets — och även individens — intresse att bekämpa brottet. Att ett ingripande om möjligt bör ske före brottet, får väl anses vara ställt utom all diskussion. Om ett sådant ingripande sålunda är klart motiverat, synes polisen för sin del icke kunna underlåta med hänsyn till sin brottsförebyggande uppgift att delta. I Göteborg åligger all polispersonal att anteckna barn och ungdom under 15-årsåldern, som vid flera tillfällen iakttagits utomhus efter kl. 21-tiden utan sällskap med äldre person och som av allt att döma driver omkring på gatorna utan godtagbart skäl, eller tidigare iakttagits öva ofog eller störa allmän ordning. Efter bearbetning i poliskammaren av dylika rapporter, meddelas förekommande fall till barnavårdsnämnden. Härutöver torde man kunna tänka sig att polisen upptager kontakt med det ungdomsklientel varom här är fråga. Genom ett intimt

Kriminalpolisens behandling av ungdomliga förbrytare:

År	Under 15 år		15—18 år		18—21 år		Summa	
	gossar	flickor	män	kv.	män	kv.	män	kv.
År 1951	700	23	551	24	503	32	1.754	79
„ 1952	570	14	500	29	569	28	1.639	71
„ 1953	644	27	444	52	552	50	1.640	129
„ 1954	630	21	614	45	536	32	1.780	98
„ 1955	876	23	896	56	489	57	2.261	136
Summa	3.420	108	3.005	206	2.649	199	9.074	513

VEM RESER MED TILL ÅBO?

Det nordiska vänortsutbytet mellan ungdomsledare från Bergen, Göteborg, Åbo och Århus fortsätter. För fjärde gången kommer tio ungdomsledare från var och en av städerna att stråla tillsammans för en konferens om ungdom och ungdomsfrågor. Sista etappen i första rondan blir således Åbo, vars kommunala ungdomsnämnd nu bearbetar programmet för årets konferens.

Det var 1950 som Århus stod som första inbjudare med en utomordentligt välupplagd kurs. Den var förlagd till Taarups gaard på Jylland, inte så långt från Viborg. Föreläsningar, grupparbete, utflykter, teaterbesök och trivsamma samkväm stod bl. a. upptaget i programmet.

Bergensarna valde 1952 att bjuda på utblickar i det norska kulturlivet och därjämte fascinerande rundturer i fjällvärlden. Deltagarna minns alldeles särskilt samvaron med professor Calle Godske från Bergens universitet. Denna konferens gynnades dessutom av bländande solsken hela veckan, vilket är mycket ovanligt för Bergen. Som kronan på verket fick de övriga nordborna vara med att fira den 17 maj. En upplevelse!

Göteborgskonferensen 1954 var till stor del förlagd till Hindås och präglades av ett ännu bättre väder än Bergenkonferensens. Grupparbete var den förhärskande arbetsformen. Teaterbesök, festkvällar, utfärder i den vackra Hindåsomgivningen m. m. kan nämnas bland programpunkterna.

Nu gäller det som sagt Åbo. Samarbetsorganisationen och ungdomsdelegationen kommer att välja ut delegater från ungdomsföreningar, ungdomsråd, ungdomsgårdar och andra former av ungdomsverksamhet. Det gäller för ungdomsledarna att planera och kalkylera. Ungdomsbyrån står till tjänst med alla upplysningar.

samarbete med de socialvårdande organen och med kännedom om dessas resurser för att stödja ungdomen och förhindra asocialitet, må polisen kunna påtaga sig rollen såsom förmedlare mellan ungdomen och dessa organ. Även i förhållande till idrotts- och vissa andra ideella organisationer torde en sådan insats kunna utföras. Polisen torde sålunda exempelvis kunna hänvisa ungdomar till barnavårdsnämndens ungdomsgårdar eller väcka ungdomarnas intresse för att gå med i någon sportklubb. Polisen skall i sin brottsförebyggande verksamhet i princip icke företaga sig något som ankommer å andra samhällsorgan (socialvården), särskilt icke i ett land som vårt. Därest emellertid

polisens egna resurser det medgiva, torde en egen socialverksamhet i begränsad omfattning icke böra helt uteslutas. I detta sammanhang kan erinras om de utomlands numera ganska vanliga, av polisen drivna s. k. pojkkubbarna.

Bedriver polisen något kontaktarbete med andra organ eller organisationer, som sysslar med ungdomsarbete och socialvård i Göteborg? Önskemål härvidlag!

Å kriminalpolisen tjänstgör regelbundet personal från barnavårdsnämnden.

En kontaktkonferens mellan socialvårdsorganen och polisverket torde vara lämplig och är för närvarande under övervägande.

—≡ LIKA CHANS ≡—

Har ungdomsföreningarna spelat ut sin roll? Har samhället utvecklats dithän att det självt bör ombesörja den fostran som tidigare skedde genom folkrorelsernas försorg? Säkert är det inte så. Faktum är emellertid att kommunerna runt om i landet börjat stimulera till en fritidsverksamhet utanför föreningslivets ram. Det är väl inte så många som finner detta ont i och för sig. Men kanske försätter det just föreningslivet i en ny och brydsam situation. Ordföranden i Göteborgs ungdomens Samarbetsorganisation ger här sin syn på problemen.

I samtliga betänkanden, som tar upp ungdomsfrågorna till behandling, sägs det klart ifrån att ungdomens föreningsliv är en tillgång att vara rädd om.

Göteborgs Barnavårdsnämnd har i många år givit hjälp åt ungdomsföreningarna i form av bidrag till lokalhyror, ledarstipendier och lägerbidrag samt genom ungdomsgårdarna vissa subventioner. Allt som allt en siffra på omkring 150.000 kronor. Självfallet är man från ungdomsorganisationerna tacksamma för denna hjälp.

I varje diskussion kring ungdomsföreningarnas problem — kanske då i första hand, när man kommer till föreningarnas lokalbekymmer — säger man från Barnavårdsnämndens sida att ungdomsföreningarna kan komma in i ungdomsgårdarna på samma villkor som alla andra ungdomar. Ett vid första påseende generöst erbjudande. Man får då disponera lokal till ett pris av 1 kr. per termin och medlem.

Hur är det egentligen med "lika villkor"? Är det lika villkor, när man ständigt måste räkna med den konkurrens en ambitiös föreståndare utsätter föreningarna för? Att till exempel förlägga gårdens filmvisningar till samma kväll som en förening har möte måste vara motsatsen till hjälp åt föreningen. Varje förening har en medlemsavgift som överstiger den avgift ungdomsgården tar för sin filmvisning — det blir billigare att se film och som tillfälligt tidsfördriv säkerligen också roligare. Den förening,

CURT BERGSTRÖM

ABF-instruktör och ordf. i Göteborgs ungdomens Samarbetsorganisation.

som har erhållit "lika villkor" har en sådan kväll avskurits från möjligheten att öka sitt medlemsantal. Att kunna bjuda samma möjligheter som en ungdomsgård står inte i någon organisations förmåga. Det ekonomiska sätter ett effektivt stopp för detta.

Barnavårdsnämnden sysselsatte i slutna grupper 1954 11.000. Den öppna verksamheten omfattade 1.500. Av dessa kan 2.500 tagas bort från statistiken såsom föreningarnas verksamhet. De cirka 10.000 som återstår har kostat den förebyggande verksamheten en summa som överstiger 3/4 million.

Detta visar att det är rätt så stora summor som läggs ner på den "föreningslösa ungdomen", och man behöver inte vara otacksam för att man säger att det belopp som läggs ut under motiveringen "Vi skall ge föreningslivet allt stöd" är rätt blygsamt.

Sam:s medlemsantal kan beräknas till 50.000. Det vill säga 5 gånger så många ungdomar som ungdomsgårdarna men erhåller en sjättedel av

Forts. på sidan 16

VARFÖR 5 SCOUTFÖRBUND?

Finns det hållbara motiveringar för att det i landet skall finnas fem scoutförbund för pojkar? Skulle man kunna tänka sig att någon vinst skulle uppkomma om man slog sig samman till ett enda? Vi vill inte ta någon ställning till denna kanske för berörda organisationer ömtåliga fråga. Funderingarna kom bara när vi läste en insändare med detta tema i KFUM:s scoutförbunds ledarblad *Scouting* (nr 2, 1956). Roffe och Zebran skriver bland annat:

"Hur länge skall vi behöva ha fem olika pojkscoutförbund i Sverige? Var finns orsaken till denna splittring. I bl. a. scoutings moderland, England, räcker det med ett förbund; likaså i USA, där det finns 3½ miljon scouter.

Om en sammanslagning skulle komma till stånd, skulle därigenom slagkraften hos svensk scouting ökas högst väsentligt. Var och en förstår ju vad svenska scouter gemensamt

skulle kunna uträtta. Vi erinrar oss alla vad SS ensamt åstadkom med aktionen för de hörselsvaga barnen. Med ett enda scoutförbund skulle även våra resurser ifråga om ledareutbildning bli större, fler kurser skulle kunna hållas och färre kurser behöva nedläggas av brist på deltagare. Ytterligare exempel kan man lätt finna.

Nu tycks det råda en strävan hos de olika förbunden att i sina program ta upp idéer, som skiljer sig från de andra förbundens. Vi behöver bara nämnda KFUM:s RS-arbete och SS seniorscoutarbete.

Som fallet är nu, då fem scoutförbund försöker att var för sig göra sig gällande, får allmänheten lätt ett förvirrat begrepp om scouting. Man tänker sig svensk scouting som ett enhetligt begrepp och kan inte förstå att det är så splittrat.

Vi finner det skrämmande att de olika förbunden sänder sina respektive instruktörer på långa och dyrbara resor till samma orter för att hålla skilda ledarkurser. Detta är ju en ren ekonomisk förlust. I ett gemensamt förbund å andra sidan kanske vi rent av skulle få råd med att hålla en avlönad instruktör i varje distrikt.

Varför skilja på KFUM-scouting, SS-scouting o. s. v. då pojkscouting är en enda metod för pojkkuppostran."

Så långt Roffe och Zebran. Är det någon göteborgsk scoutledare som vill ta vid? Bland icke-scouter finns det nog ett visst intresse för vad det kan vara som skiljer de olika förbunden åt. Man kanske rent av kunde vidga frågeställningen till att omfatta även flickscoutförbunden. Skulle man inte tänka sig att dessa förbund kunde, i varje fall organisatoriskt, knytas an ett enda stort scoutförbund. Som sagt kom gärna med Dina synpunkter.

Hur skall ungdomsråden arbeta?

Ungdomsdelegationen sammankallade den 24 januari i år ledamöterna till ett nästan hundra procentigt besökt informationsmöte om de nya ungdomsrådens framtida verksamhet. Kjell Andersson, som vid ovannämnda tillfälle höll ett föredrag om rådets tilltänkta arbetsuppgifter, återkommer här med aktuella synpunkter i denna för rådsledamöternas såväl som alla andra intresserade så viktiga fråga.

Man kan diskutera om de nya ungdomsrådets sammansättning och funktioner. Vad det däremot inte råder något tvivel om, det är att deras arbetsuppgifter blir mycket omfattande. Likaledes vågar man påstå, att dessa uppgifter kommer att bli mycket intressanta. Dessutom måste man betona, att ungdomsråden — om arbetet utföres på ett riktigt sätt — kommer att kunna bli av största betydelse för den framtida uppbyggnaden av göteborgskt ungdomsarbete.

Ungdomsråden arbetar inom resp. överlärardistrikt. Man skulle kunna tänka sig andra indelningsgrunder för rådets verksamhetsfält. Storleken av befolkningsunderlaget i dessa distrikt synes emellertid vara ganska lämplig. Arbetet för råden kommer dessutom att underlättas genom skolornas arbetssätt med överlärardistrikt, där överlärare, fritidskommittéer och skolkuratorer har säte och stämma.

För ungdomsråden gäller det nu att skapa sig en dagsaktuell uppfattning över befolkningsmängd och antal ungdomar inom respektive distrikt. Hur många förenings- och ungdomslokaler finns där att uppbringa. Uppgifter om kaféer och liknande samlingscentra kan också vara värt att notera. Skollokaler och allmänna samlingslokaler bör vara med i bilden. Jag vill dessutom påminna om hur nödvändigt det är att veta om förekomsten av bollplaner, isbanor och andra utrymmen, där ungdomen mer eller mindre lekfullt kan leka vuxet motorliv.

När denna artikel går i tryck har

ungdomsråden genom ungdomsbyråns förmedling erhållit kartor över sina respektive verksamhetsområden. Har något eller några ungdomsråd redan hunnit med att samla de olika ungdomsvårdsarbetande organen och ungdomsföreningarna till överläggning? Glöm inte bort att notera namn och adress på de olika ungdomsorganisationerna! Det torde vara en av de viktigare uppgifterna att hålla reda på vilka organisationer, som sysslar med ungdomsarbete och ungdomsfrågor inom respektive verksamhetsområden. Rätt genomförd torde denna kartläggning i de olika överlärardistrikten kunna medföra som resultat att vi får — inte bara ute i de lokala distrikten — utan även centralt, en värdefull kartläggning av de organ eller organisationer, som arbetar med och för ungdom.

Ungdomsrådet är ingen organisation bland organisationer. Det betyder, att ungdomsråden icke skall konkurrera med de ungdomsföreningar eller ungdomsgårdar som bedriver ungdomsarbete. Däremot får ungdomsråden en mycket viktig uppgift i att samordna dessa organisationers strävanden för bättre ungdomsförhållanden överlag. Åtskilliga ungdomsföreningar arbetar nu under blygsamma omständigheter och med en ledarkader, som icke sällan saknar både lämplig utbildning för sina uppgifter och de i ungdomsarbetet så nödvändiga kontakterna. Ungdomsrådet kan därvid stå till hjälp och stöd och bli en värdefull inspirations-

Forts. på nästa sida

Forts. från föreg. sida

källa. Rådets ledamöter bör därför bl. a. känna till aktuella bidragsformer, stipendier och anslag, som står ungdomsrörelsen till förfogande.

För fullföljandet av sina omfattande uppgifter blir det säkerligen nödvändigt att råden även skapar kontakt med enskilda personer för rådgivning. Överläraren, kyrkoherden och företagsledaren kan nämnas som exempel ifråga om kontaktpersoner. Fastighetsskötarna, polisvaktområdet och biblioteket bör därjämte antecknas på listan över de kontaktpunkter som ett väl arbetande ungdomsråd måste ha. I denna uppräknings bör också medtagas en mycket viktig medborgargrupp, nämligen hemmen. Det torde vara en mycket tacksam uppgift att söka nå kontakt och samverka med och mellan föräldraföreningar, kvinnoorganisationer och liknande sammanslutningar.

I åtskilliga av verksamhetsområdena arbetar de kommunala ungdomsgårdarna. Sedan många år tillbaka har staden dessutom etablerat fritidsverksamhet genom arbetsstugor och skolornas fritidsverksamhet. Både för ungdomen och för stadens ekonomi är det värdefullt med en översyn på det lokala planet beträffande dessa verksamhetsformer. Från och med i höst skall programuppläggarna under ungdomsrådets överinseende sammanträffa på ett tidigt stadium av terminen för att därigenom söka åstadkomma en såväl rikt differentierad som ekonomisk fördelaktig fritidsverksamhet.

På ungdomsgården fungerar de tre ledamöterna i ungdomsrådet tillsammans med föreståndaren och en representant för ledarna som gårdsråd. Genom detta skapas möjligheter till "insyn i företaget". Är kontakten god med den omgivande stadsdelens befolkning bör rådet i åtskilliga avseenden kunna känna sig som representanter för denna och tillföra ungdomsgården värdefulla synpunkter på verksamhetens uppläggning. För res-

Forts. på sidan 14

Månadens bästa anslagstavlor

finner vi på KFUM och Stora Katri-nelunds ungdomsgård. Färg, aktualitet och blickfång präglar deras tavlor.

Har inte organisationerna i allmänhet underskattat tavlornas "säljande förmåga"? Nya sånger, nya medlemmar — gärna med foto — kan mycket väl presenteras. Kartor, färdmål, veckans filmtips, turistbroschyrer, veckans historia, tidsningsurklipp, brevlåda i visst ärende, autografer m. m.!! Allt detta och litet därtill kan göra föreningens anslagstavla till en magnet. D. v. s. en magnet, som upplyser, inspirerar och stimulerar!

"Sjung och le"

heter ett litet häfte med sånger, som är lämpliga för ungdoms- och föreningsarbete. Det kan rekvideras från Helmer Svärd, Postlåda 249, Väreunds Nöbbele. Postgiro 390 181. Priset för sånghäftet är endast 35 öre. Musiken i de flesta av sångerna finns i Bertil Rasks: "Här skall sjungas" (5:80 häft.), vilken kan rekvideras under ovanstående adress.

Göteborgs Distrikts Idrottsförbund

har ett litet behändigt häfte innehållande förteckning över föreläsare, instruktörer, programtjänst, statsbidrag, lokaler m. m. här i Göteborg. Häftet kan läsas av alla och är ett nyttigt inventarium på ungdomsledaren—funktionärens arbetsbord. Kan fås hos bl. a. Göteborgs Distrikts Idrottsförbund och Ungdomsbyrån.

Göteborgs Frisksportklubb

måste ha ett litet omnämnande för det föredömliga sätt varpå de sköter kontakten med ungdomsbyrån och med Vi alla. De försummar aldrig att meddela vad som händer och sker inom klubben, meddelar nya funktionärer och annat som kan vara av intresse.

f i f f i g t

f ö r e n i n g s

Film-Rutan

Japansk film

Det var inte så länge sedan man inom föreningslivet var hänvisad till tämligen likgiltigt gods när man ville visa film på mötena. Dessbättre har förhållandena förbättrats, men ändå är det väl något av en sensation att man kan visa en japansk film i sin lilla förening. Därtill kommer att filmen är verkligen bra. Hiroshimas barn är namnet (Föreningsfilmo). Som det framgår av namnet behandlar filmen den fruktansvärda atombombningen av Japan under andra världskriget. Själva bombningen får man se endast i ett kortare avsnitt, vilket väl gläder folk med klena nerver. Det är de efterlevande, som får komma till tals i filmen på ett enkelt och naturligt sätt, men ändå omskakande för åskådaren.

B. Björnström.

Hobbyböcker

Det finns faktiskt inte så gott om böcker som behandlar hobbyarbeten. Det är skada. Inte är det så gott om personer som kan dessa saker heller. Vi alla har snokat upp några böcker som behandlar olika hobbyarbeten på ett instruktivt sätt. Böcker, som kanske främst är tillkomna för enskilt pyssel i hemmets lugna vrå, är så skrivna att de också borde kunna ge en ungdomsledare grunderna i hobbyarbetet ifråga. Behandlat blir i böckerna material, verktyg, modeller och tillvägagångssätt.

Här är titlarna:

Halmslöjd, Erland Borglund, ICA-förlaget, hft 7: 50, inb. 8: 75;

Gör det själv av skinn, Inga Granit, ICA-förlaget, hft 4: 75;

Keramik som hobby, Lis Lundkvist-Husberg och Hans Lundkvist, ICA-förlaget, hft 7: 50;

Lampskärmar, Christina Lindblad-Thafvelin, Tidskriftsböckerna, inb. 4:25;

Personliga smycken, Tidskriftsböckerna, inb. 4:25.

Böckerna kan beställas genom Ungdomsbyrån.

Böcker för bildning

Ehlins folkbildningsserie gör verkligen skäl för namnet, det vet de som kommit i kontakt med de böcker, som utkommit i serien. Nu i höst har det kommit ut ett par böcker, som, om de inte direkt är ungdomsledarlitteratur, dock ger såpass mycket användbar kunskap, att Vi alla gärna vill ge ett tips om titlarna:

Raser och folk (utgiven av Svenska Unescorådet, pris 5:—). Boken är verkligen intressant och behandlar på ett fängslande sätt rasskillnader, ärftlighetslära, rasutveckling o. d.

Parti och politik, skriven av professorerna Tingsten, Håstad m. fl. (6:40), ger en utförlig introduktion till det moderna partiväsendet och målar även upp bakgrunden till dagens politik. Boken är verkligen bra för de organisationer, som vill vara samhällsupplysande för sina medlemmar.

Böckerna kan beställas genom Ungdomsbyrån.

Läsning för barn?

heter en liten broschyr, som Hans Haste utgivit på Folket i Bilds förlag (1:—). Den innehåller ett sammandrag av de debatter, som så starkt upprörde en stor allmänhet om serierna. De framkomna synpunkterna redovisas klart och koncist. En utmärkt skrift för de, som inte varit i tillfälle att läsa den litteratur i ämnet, som utkommit.

Folkrörelsens Samorganisation mot Alkoholmissbruk

är en organisation som föreningsledaren bör stifta bekantskap med. Denna organisation vill väldigt gärna hjälpa till med programmedverkan. Förutom en rad utmärkta filmer (även långfilmer) kan Samorganisationen ställa artister och talare till förfogande. Ta kontakt med *Folkrörelsernas Samorganisation mot Alkoholmissbruk*, Gyllenkrooksgatan 3. Tel. 16 99 10 mellan kl. 9—12 och 16—20.

I HEMBYGDSDRÄKT RUNT AFRIKA

Bland dem som erhöill ungdomsledarstipendium föregående år var Björn Döbeln. Hans resa slog alla tidigare rekord ifråga om omfattning och upplevelser. Vi alla har bitt Döbeln skriva en reseskildring för läsekretsen.

Ledaren och eldsjälén bakom "Ungdomsringen" i Sydafrikanska Unionen, dr S. H. Pellissier, inspirerades redan sommaren 1912 av svenska lekar och folkdanser vid ett besök på Nääs slöjdseminarium, och har ägnat resten av sitt liv åt att bygga upp denna organisation, som idag omfattar mer än 9.000 medlemmar.

Efter ett besök i Sverige sommaren 1935 inbjöds en grupp folkdansare från Sverige till Sydafrikanska Unionen och huvudstaden Pretorias 100-årsjubileum. Den verkliga drömresan lyckades det oss, efter många svårigheter, att få vara med om. Idag är jag inte lika förvånad över vad som ordnades, men desto mer imponerad över den organisation och de resurser som kommun, stat och industri skapat åt våra vänner i Sydafrika.

Efter många bekymmer och mycket förarbete var så den stora ofattbara dagen kommen då resan började. Regnigt och tråkigt tedde sig Stockholm då vi tidigt den 5 november sam-

BJÖRN DÖBELN

Folkskollärare, skolkurator. Distr.-ordf. i Svenska Ungdomsringen. Ledamot i SAM:s VU och idéspruta i Vi Allas redaktionskommitté.

lades vid Bromma. Vi skulle komma att tillbringa mer än fyrtio timmar i luften på nerresan. Det blev mängder av intryck och det var många gånger svårt att hinna med att fatta allt.

Efter mellanlandning i Amsterdam fortsatte första dagens resa i en vid båge över Frankrike till Nizza. Palmer och Medelhav skvallrade lite om vad som komma skulle.

Följande morgon gjordes ett kort uppehåll på Malta. Något senare såg vi för första gången Afrika. Det var ett brungult, evigt landskap som de närmaste timmarna bredde ut sig under oss. Fullkomligt sterilt föreföll det, inga träd, inga buskar, bara sand, sand. Andra dagens etappmål var Luxor, en stad vid Nilen. Bilturen längs en sandig, rykande väg i strålkastarljus gav oss en känsla av att vara flyttade tusentals år tillbaka i historiens sagoland. I ljuskäglan dök det upp underliga skepnader i fotsida, vitgrå skjortor, åsnor med en eller flera långbenta ryttare, en rastande kamelkaravan och stillsamt mediterande och pipsugande gamla män

Negerkvinnor på promenad.

utanför fyrkantiga små lerhus. Hela tiden tävlade bilarnas mörkhyade förare om vem som kunde köra längst utan att förlora greppet över signalknappen, och mer eller mindre skyndsamt förpassade sig flanerande personer, hundar och åsnor ur farozonen.

Från Luxor bar det följande morgon av över nya sandöknar, över Nilens smutsgula flodar till Khar-toum, där vi från luften kunde beskåda hur Blå Nilens klara bergsvatten flöt samman med Vita Nilens trögflytande, gula slamrika vatten från Sudans sumpmarker.

Den sista halvtimmen före kvällens slutmål, Juba, skulle vi få flyga på 75 meters höjd över the swamps, träsken, där elefanter, noshörningar, giraffer och mängder av andra vilda djur levde ett relativt fredat liv. Trötta och varma, men nöjda, nådde vi Juba.

Vi hade mycket ont om tid sista flygdagen. På bestämd tid skulle planet landa i Johannesburg, där något alldeles särskilt väntade oss.

Dessförinnan hade den långa flygdagen delats upp i tre etapper, med flygplatserna Tabora och Lusaka som mellanlandningsplatser. Vi hade passerat över Victoriasjön och Tanganyikasjön, över Sudan, Uganda, Tanganyika och Nordrhodesia innan vi flög in över Sydafrikanska Unionens område.

När planet landat kunde vi genom ventilerna se och framför allt höra hur våra väntande värdar glädde sig åt vår ankomst. På tak och balkonger, i trappor och korridorer väntade 4.000 folkdansare på att få hurra och sjunga för oss. Sången hördes in till oss i kabinen, men ännu fick vi lugna oss några minuter, ty innan vi fick lämna planet skulle vi besprutas med DDT av en hälsovårdsofficer. Väl ute på trappan hejdades vi på nytt, nu av ett tjugofotografer och filmmän, som hindrade oss ett tag från att hälsa på mottagningskommittén med ministrar, borgmästare och representanter för diplomatiska kåren i teten.

Från strutsfarinen i Oudtshorn.

Dagarna i Pretoria blev minst sagt innehållsrika. Huvudpunkten på programmet var förstas firandet av 100-årsjubileet, som skedde i dagarna tre, men dessutom hann vi med att ordentligt beskåda alla sevärdheter i stan. De följande dagarnas allt över-skuggande händelser var emellertid de stora uppvisningarna på Loftus Versveld. Med stor spänning gjorde vi vår första entré för en tjugotusen-hövdad hurrande och applåderande publik. Tillsammans med ytterligare sex europeiska länder, Belgien, Danmark, England, Holland, Skottland och Västtyskland utfördes defileringen och sedan kunde vi ta del av varje representationslags femtonminuters-program.

Sydafrikanerna själva gjorde ett imponerande intryck då de i en oändlig ström vällde in över den jättestora idrottsplatsen. Slutligen hade de formerat ett tjugofemtal ringar över hela planen. Efter att ha dansat en mängd danser i olika ringar och figurer började dansarna, över tretusen, att dra sladd i skilda grupper kors och tvärs

Forts. på sidan 15

Så tycker jag

Samförstånd är något som ibland ligger rätt fjärran från mänskligt beteende. En av de former av bristande samförstånd som jag reagerar skarpt emot är rasförföljelser. Detta framhävande av det egna, som det överlägsna, äcklar mig.

Ja, det är förföljelserna mot negerstudentskan Authrine Lucy vid Alabamas universitet jag har i tankarna. Dessa har, och det med rätta, upprört världsoptionen. Föreningar och institutioner runt om i världen har givit den förföljda sina sympatiuttalanden och erbjudit henne en fristad, där hon kunde få fortfölja sina studier.

Från vårt land har dock inte hörts något i den vägen. Varför? Skulle inte Authrine Lucy behöva det? Vågar vi inte opponera oss mot det stora landet i väster? Berör oss inte förföljelserna? Sover landets och Göteborgs ungdomsorganisationer, som inte med ett knäpp (såvitt jag kunnat följa med) har uttryckt någon indignation?

Jag vet. Sådana förföljelser förekommer på andra ställen — och i mycket större skala. Men det är inte det. Vi har som västerlänningar krav att ställa på det land, som så gärna vill gå i spetsen för oss. Och vi (och alla de andra) kan påverka det stora

Forts. från sidan 10

pektive föreståndare bör det dessutom kännas tryggt att kunna få sin uppläggning av ungdomsgårdsarbetet kompletterad med sakkunskap av lek-männen.

En del tvivlare på den nya organisationen har talat om tjänstemannavälde, marionettstyrelser m. m. Framtiden får väl visa om vederbörande vinner stöd för sina påståenden. Den, som rätt studerar stadgarna för ungdomsråden, finner därvid ganska lätt rådets möjligheter att på högre ort — d. v. s. närmast hos ungdomsdele-

Vid SAM:s weekendmöte i Stenungssund höjdes ett samfällt ramaskri av den fulltaliga medlemsskaran som protest mot ungdomsrådets nedskärning från 12 till 3 ledamöter.

Visserligen gjordes då också ett uttalande om minskning av SAM och endast kalla suppleanterna vid ordinarie frånvaro, men något beslut i den riktningen träffades ej.

Att döma av anslutningen vid ombudsmötet med SAM den 22/2 1956, skulle man tro att nedskärningen redan var ett fullbordat faktum, eller vad sägs om 10, säger och skriver ti o närvarande, sålunda ett obetydligt förstärkt VU.

Då därtill en så pass viktig fråga som uppläggningsen av Ungdomsdagarna var på tapeten, beklagar man VU och kommitté, som får så liten hjälp i sin strävan för vårt gemensamma bästa.

Fram för bättre deltagande, om något skall bli gjort!

C. S. i Ungdomsringen.

landet i en riktning som skulle göra det lättare att leva tillsammans på jorden. För ingen är det likgiltigt hur Amerika reagerar.

Rashatshatare.

gationen — kunna framföra sina synpunkter och förslag. En del av ungdomsråden har redan visat en uppslagsrikedom och ett intresse som bådär gott inför framtiden. Ungdomsbyråns täta konferenser med skilda råd och rådsrepresentanter understryker att någonting uppbyggande håller på att ske.

I detta sammanhang vill jag också påtala myndighetens behov av översikt, icke minst när det gäller dess ekonomiska åtaganden. Inom ungdomsarbetet blir åtgärderna ganska ofta av korkskruvskaraktär, d. v. s. en

UNGDOMS BYRÅN:

- kan som alltid så här års räkna in mängder av ansökningshandlingar för lokalbidrag och ungdomsledarstipendier. Då ansökningstiden inte utgår förrän den 1 april kan vi inte säga om det blir rekord det här året också, men det lutar ditåt. Som väl är var de penningförvaltande myndigheterna välvilliga vid budgetgranskningen och gav föreningslivet 25 % förhöjning på anslaget. Alltså från 40.000 till 50.000 kronor.
- stod och frös ordentligt under ungdomsgårdsmästerskapet i ishockey som gick av stapeln 25—28 febr. Hela tiden var det ju inte förstås på grund av omtanke om hälsan, men frestande var det att göra det. Grabbarna gick in med liv och lust för spelandet och jämn kamp var

igångsatt verksamhetsform kan på sikt medföra vittgående konsekvenser för kommunen av ekonomisk art. Även ur andra synpunkter kan det vara nödvändigt med ett godkännande från den ansvariga centrala myndigheten innan en ny typ av arrangemang igångsättes av ungdomsrådet. Vi sysslar med en känsligt materiel, som har känslspröt in i den intimaste av alla grupper, familjegruppen.

Barnavårdsnämndens och ungdomsdelegationens ordförande har utlovat ytterligare konferenser mellan ungdomsdelegationen och ungdomsråden. Här kommer de stora linjerna att kunna diskuteras och ventileras. Vardagsarbetsuppgifterna torde ungdomsbyrån i största möjliga mån få hjälpa ungdomsråden att söka klara av.

det mellan de 41 lagen som deltog. 41 lag — det syns tydligt att ishockey kommer att bli framtidens melodi.

- kan rapportera att Burås ungdomsråd fick ungdomsdelegationen med sig på sin begäran om framställning till gatu- och vägförvaltningar om iordningsställande av fotbollsplan mellan Ebbe Lieberaths gata och Mölndalsvägen.
- kan apropå fotboll meddela att Nylöse ungdomsråd häromsistens samlade idrottsföreningarna i Gamlestaden för en diskussion om lokalförhållandena för idrottsutövarna i området.
- har tagit idrottsinstruktören avsiges och avlockat honom att stora saker är i görningen när det gäller sommarens idrottsverksamhet på ungdomsgårdarna. En inbjudan till samtliga nordiska vänorter har avsänts om en gemensam idrottsträff i Göteborg i sommar. Vi får anledning att återkomma till det planerade evenemanget.

Forts. från sidan 13

över planen. Efter några minuter hade en stor oxvagn formerats av deltagarna med rullande hjul och fladdrande soltak — en typisk symbol för 1855 års Pretoria. Efter ytterligare några minuter och sladdar såg man bilden av ett flygplan som just landat på fältet. En pampig final efter lyckade danser.

På fredagseftermiddagen deltog den svenska gruppen i svenske ministrarnas i Pretoria första officiella mottagning, hållen med anledning av svenske kungens födelsedag. Hela diplomatiska kåren, med premiärminister Strydom i spetsen och de flesta svenkarna från Johannesburg och Pretoria var inbjudna. På en härlig gräsmatta dansade vi Skrällåt, Jösshärads polska, Västgötapolska och fler bejublade danser.

Forts. i nästa nr

hela den summa som läggs ned på den förebyggande verksamheten. Den "Föreningslöse" kostar 75 kronor per år och föreningsmedlemmen omkring 3 kronor (då är den subvention föreningsarna erhållit genom ungdomsgårdarna inräknad).

Skall man följa upp resonemanget om föreningslivets mervärde framför den kommunalt bedrivna verksamheten skall det göras fullt ut. Den "Lundska kommittén" framförde i sitt betänkande att föreningslivets mervärde låg på två plan, först och främst att ungdomsorganisationerna har en ideologisk bakgrund, som den kommunala verksamheten saknar, samt att föreningslivet i regel kan bjuda en fortsättning i organisationer, som står de unga nära.

Föreningslivet står idag inför stora problem — icke bara ekonomiska. Pengar ger ingen lycka, men fattas de kan de därigenom skapa olycka. Ledarefrågan är brännande. De ofta mycket unga föreningsledarna "kör ner" på kort tid genom att de måste arbeta så hårt att de inte stoppar för arbetet och ansvaret en längre tid. Genom vissa ekonomiska bidrag är det möjligt att lösa föreningsledaren från vissa grupper, där en arvoderad ledare skulle kunna rycka in. Bidraget till fritidsgrupper har i viss mån öppnat den vägen. Ledarna skulle på detta sätt kunna få tid dels till att fortbilda sig själva, dels att bedriva en vidgad idealbildande verksamhet samt kunna orka med ledarskapet längre tid. Med andra ord, man skulle kunna få fram en arbetsfördelning.

En fråga, som måste komma fram i ljuset förr eller senare, är föreningsarnas behov av egna lokaler. Lokaler som de få disponera själva. Där skulle de kunna skapa sin förenings miljö. De stora möten, som föreningen har en eller flera gånger i månaden, kan inte vara idealbildande — den saken behövs det mindre grupper till som har täta sammankomster. Här skulle Ungdomsdelegationen kunna ge verklig hjälp. Skaffa fram lokaler, som

föreningarna kunde få hyra per år mot en rimlig summa — varför inte på "lika villkor", 1 kr. per termin och medlem. Att låta föreningarna hyra lokal per gång hjälper dem inte ur sina svårigheter. Konsekvensen skulle bli en ungdomsgård med flera mindre lokaler samt vissa specialrum till gemensamhetsbruk. Detta innebär, om man skall komma någonstans, att det på gården inte får finnas en föreståndare, som på ett eller annat sätt känner sig bunden att uppnå vissa siffermässiga resultat. Föreståndaren — det kanske rent av räcker till med en vaktmästare — skall vara en vidsynt människa, som arbetar för att få stadsdelens ungdomar riktade på föreningslivets målsättningar. Tyvärr måste sägas ifrån att det inte främjar föreningslivet med att bilda hobbyklubbar, fotoklubbar eller revyklubbar, som efter en kometartad start får pannkakans nedkomst. Orsak: brist på ideologi!

Är myndigheterna beredda att göra detta försök med en verklig föreningsgård? Det vore att göra allvar av allt det vackra som sagts så många gånger.

Vinsten för föreningslivet vore att de fick slå rot i stadsdelen och där arbeta för sina idéer. De skulle samsas om samlingslokaler och specialrum, men i övrigt arbeta för sina målsättningar. Om det måste göras "föreningslös" verksamhet, skall de arbetande föreningarna i samråd göra denna och utnyttja dessa grupper till rekryteringskälla. Vill någon vara med i en viss verksamhet, men inte gå in i föreningen, så låt honom eller henne vara med. Så småningom upptäcker vederbörande att det är vanliga och trevliga ungdomar i föreningarna och genom gemenskapen i grupper önskar personen ifråga utvidga denna gemenskap och kommer då självmant till föreningen och trivs säkerligen även där. Detta vore en målsättning som borde vara alla ungdomsgårdars.

Curt Bergström.

Ny kurs i skolöverstyrelsens regi

Skolöverstyrelsen anordnade förra våren en kurs för ungdomsledare, vilken av allt att döma blev en klar succé. Man är sannolikt själv nöjd med den i överstyrelsen, för meddelande har utgått om att en ny kurs kommer att hållas 5 april—14 juni på Tollare folkhögskola.

Kursens syfte är att söka tillgodose behovet av en mera avancerad utbildning av ungdomsledare. Under kursen kommer grundläggande kunskaper att meddelas i ämnen som berör vitala problem för ungdomen och särskilt för den ungdom som befinner sig i brytningsåren. Strävan är att ge deltagarna sådana insikter i sociala och psykologiska sammanhang, i miljö-kunskap, i ungdomsarbetets metodiska frågor samt i fritidsverksamhetens teknik, att de erhåller en fastare grund för en fortsatt praktisk verksamhet. Strävan är även att ge deltagarna tekniska kunskaper, som möjliggör insatser för föreningsarbetets förnyelse och för skapande av lämpliga sysselsättningsformer.

Den centrala arbetsformen vid kursen blir grupparbete. Därvid kommer det kunskapsstoff som behandlas under en rad samtalsföreläsningar, och i särskilda promemorior att ingående diskuteras, och läggas till grund för förslag rörande omläggning av ungdomsarbetet i aktivitetsfrämjande riktning.

Ämnesbehandlings huvudinriktning kan belysas av följande rubri-

ker: "Samhällets strukturförändringar, främst efter 1930", "Ungdomspsykologi", "Målsättning och metodik". Delproblemets behandling framgår delvis av följande formuleringar: "Industrialismen", "Politiska, religiösa och kulturella idéer", "Organisationernas utbredning och omfattning. Deras roll för samhället i stort och för grupper och individer", "Befolkningsförhållanden, fördelning på ålder, kön, yrken, gles- och tätorter", "Urbaniseringen", "Socialpolitik. Från fattigvård över hjälpande och förebyggande till strukturförändrade åtgärder", "Religiösa, politiska och kulturella förändringar", "Hemförhållanden", "Arbetsförhållanden", "Utbildning", "Olika skolformer", "Skolans inverkan på ungdomen", "Fritiden som begrepp och som problem", "Sexualfrågan", "Ungdomsbrottsligheten", "Gruppfrågor", "Ledarproblem", "Mentalhygien", "Möteslivet, programuppläggning", "Lek och hobbyverksamhet".

Kursledare är rektor Gösta Vestlund. En rad experter medverkar vid kursen.

Forts. från sidan 4

Och så en sak till som inte är utan betydelse. De som lärt sig beundra negermusikernas talang får en mycket sund och uppmuntransvärd syn på rasproblemen... Förmår man uppskatta en blind negersångare från sydstaterna ser man fullt naturligt på sina medmänniskor vare sig de är judar eller kineser. De tonåriga "spisarna" vet ofta mer om vad som i grund och botten menas med de abstrakta uttrycken minoritetsförföljelse och

allmän intolerans än åtskilliga av deras föräldrar...

VET DU

att ungdomsbyrån hjälper Dig med upplysningar och råd när det gäller fritidsgrupper, studiecirklar och dylikt? Det är bara att ringa 11 16 34 eller komma på personligt besök till Södra Vägen 1 B.

NOTIS - NOTERAT

Ny ungdomsgårdstyp

I Stockholm ämnar man pröva en ny typ av ungdomsgårdar, speciellt i de äldre stadsdelarna. Det är en monteringsbar friliggande, enplans fastighet innehållande en möteslokal på 80 kvm., två klubbrum, hall, expedition, pentry och förrådsutrymmen. Ytan blir i allt 185 kvm. Dessutom kan, beroende på om utgrävning sker för källare, utrymmen för hobbyarbeten ordnas. Barnavårdsnämnden ämnar begära anslag för sex sådana ungdomsgårdar. (MT 4/2).

"Fram för katekes och spöstraff och dödsstraff"

utropar signaturen G. Ö. ironiskt i en insändare i Ny Tid den 7/2. Han fortsätter: "Vad borde vi göra istället? Med vi menar jag alla som på något vis står i fostrargärning, är auktoritet för någon eller som har varit med att skapa det samhälle som vi idag har. Alla vi borde begrunda våra gärningar: Vi köper bilar, skyter med hästkrafter och acceleration och kurvteknik och ställer dem ifrån oss litet hur som helst utan att låsa dem. Vi ger ungdomen sexualupplysning och preventivmedel men vi glömmer att tala om att Kärleken är den gemensamma nämnaren för så många faktorer förutom sexualitet och att våra barn är vår rikedom och vår lycka. Vi skapar ett samhälle med överfull sysselsättning men glömmer att ge våra ungdomar yrkesutbildning så att de trivs i sitt arbete och vi glömmer att tala om att arbete i och för sig är ett lyckomoment i livet.

Det är vi som nu gnäller som har ansvaret. Inte kan vi komma ifrån det genom att leta upp normer från medeltiden. Nej, vi måste nog i det sociala arbetet gå samma långa väg som i det internationella: Arbete, solidaritet och rättvisa."

Riksdagsnytt

Gustav Johansson motionerade om att Barnfilmskommitténs anslag skall höjas från 11.000 till 14.000 kronor.

Ska de stora årskullarna offras?

lyder det bestörta utropet i Reformatorn nr 6/1956 efter det författaren, S. E., kastat ett öga i nådiga luntans åttonde huvudtitel, där

"ecklesiastikministern uttalar och upp-repar sin uppfattning att det inte är nödvändigt att öka anslagen till ungdomsvården ens i samma utsträckning som antalet ungdomar! Trots att skolöverstyrelsen, den närmast ansvariga myndigheten, har föreslagit t. ex. större anslag till ungdomsledareutbildning och flera ungdomsinstruktörer inom ungdomens egna organisationer föreslås endast oförändrade anslag. Vad den upphörligt växande och synnerligen lo-vande verksamheten med fritidsgrupper be-träffar förefaller statsrådet mera intres-serad av att begränsa kostnaderna än av att låta denna nya form av ungdomsar-bete blomstra och växa så som den tycks ha kraft till. Det är djupt oroande att regeringen inte har velat se på de stora årskullarnas problem med det allvar, som läget faktiskt kräver. Det vore dub-belt oroande om riksdagen skulle under-låta att deklarerat att de stora grupper som nu växer upp under påfrestande förhållanden inte ska medvetet ställas i sämre läge än tidigare generationer."

Billänen

har Bengt Melin skrivit en artikel om i Reformatorn nr 6/1956. Vi saxar:

"Billänen är ett symptom på missan-passning. Billånaren flyr tristessen i sitt dagliga liv, ger sig spänningen och far-ten i våld och får en möjlighet att hävda sig i kamratkretsen.

Att motverka detta missanpassnings-symptom är det viktigaste i den aktuella ungdomsvården. Det sker bäst genom ökad fritidsverksamhet i kommunal regi och i föreningsliv samt genom en vidare planering av kollektiva anordningar för den allmänna trivseln. Det är i första hand den förebyggande verksamheten som är väsentlig. Till den hör också en förstärkning av polisstyrkan så att en ordentlig gatubevakning kan komma till stånd.

Men det som kanske är i ännu högre grad aktuellt och effektivt är en propa-ganda bland bilägarna för ordentliga läsanordningar. Det vore kanske skäl att införa en tvångsparagraf i vägtrafik-förordningen. Ett godkänt läs skulle vara obligatoriskt på samma sätt som signalhorn, registreringsskylt och or-dentliga bromsar."

Kontaktman

Barnavårdsnämnden i Stockholm har begärt pengar för anställande av en speciell kontaktman mellan gängen på gatorna i Hökarängen och de myndigheter som har hand om fritidssysselsättningen i området: barnavårdsnämnden, idrotts- och friluftsstyrelsen, skolstyrelsen m. fl. (Ur AT 3/2).

För Göteborg är detta inget principiellt nytt. De arbetsuppgifterna åvilar de nya ungdomsråden. Nytt är det dock ur den synpunkten att man anställer en särskild tjänsteman för dessa uppgifter.

Bengt Melin

har i en artikel i Unga Tankar nr 1/1956 skrivit några tänkvärda saker om prostitutionen med utgångspunkt från stockholmska förhållanden. Vi nämner detta som ett apropå till en artikel i nästa nummer av Vi alla, där kurator Roland Björkberg skall redogöra för den omtalade nattpatrullens i Stockholm arbete.

— BIDRAG —

Barnavårdsnämnden utdelar i likhet med tidigare år:

— lokalbidrag

— ungdomsledarstipendier

Ansökningshandlingar skall vara ungdomsbyrån tillhanda senast den 1 april. Särskild blankett gäller för ansökan om lokalbidrag.

Uppllysningar per tel. 11 16 34 och 17 09 20 vx.

Skall Ni sätta BO?

gå då till

Pontus Carlsson

Möbelaffär - Andra Långgatan 39
Telefoner: 14 19 86 — 14 42 96
GÖTEBORG C.

Låga priser

- 60 år i branschen -

Vid köp av

FOTO ARTIKLAR

vänd Eder med förtroende till

H-O. Moberg & Co.

Kyrkogatan 32, tel. 11 16 59

GÖTEBORG C.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Redaktionssekreterare: BJÖRN BJÖRNSTRÖM

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra Vägen 1 B - Göteborg - Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 4:— Postgiro 491 18

Merkurtryck, Sävedalen 1956

RFSU

Riksförbundet för Sexuell upplysning förmedlar och anordnar föredrag, studiekurser och filmföreläsningar samt ger upplysningar och råd i sexuella frågor. Våra byråer ha befattat sig med alla de olika sexualproblemen och det är glädjande att se hur den propagandaverksamhet, som förbundet bedrivit över hela landet, förmått att bringa många av dem, som eljest ha stått hjälplösa med sina sexualbesvär, i kontakt med vetenskapen. För att tillgodose allmänheten med bra och billiga skyddsmedel har riksförbundet ett eget kemiskt-tekniskt laboratorium. RFSU söker genom egen försäljningsorganisation vetenskapligt och ekonomiskt sanera den svenska preventivmedelsmarknaden. Den affärsvinst, som ev. uppstår, går oavkortat till andra grenar av verksamheten: upplysning, rådfrågningsbyråer, mödrahem etc.

RFSU-butiker i Göteborg: Prinsgatan 4, tel. 12 81 62
Sociala huset, ingång J, „ 13 99 14

RADGIVNINGSBYRÅ I GÖTEBORG

Sociala huset, ingång J, tel. 13 99 14
Postorder: Box 7067, Göteborg 7

Mottagning: måndagar—fredagar kl. 10-14 och 18-19
lördagar kl. 10-13.

Läkare-mottagning efter tidsbeställning per telefon

FÖRENINGAR!

Förlägg Edra kurser och konferenser hos oss i trevlig miljö. Vi har goda utrymmen både för kursarbete och samkväm.

*

Planera föreningens weekend-träffar och söndagsutflykter med sikte på IDROTTSGÅRDEN, som omgives av en vacker natur, vilken ger rikliga tillfällen till promenader och friluftsliv.

*

Ring oss, vi står till tjänst med förslag.

Idrottsgården - Hindås

Telefon 0301/100 34

världen
★ **runt**

— en filmkavalkad
för ungdom

Filmerna:

Männen från Rochdale
15 minuter med Evert Taube
Sol över Chaggaland

visar vi gratis på ungdomsorganisationernas möten. Ring 1765 00 och beställ visningstid.

KF konsum

